

[Weikop.]

jeg behøver at sige mere til det ærede medlem hr. Baunsgaard, men jeg anbefaler det ærede medlem senere at læse min tale igennem; han vil dér finde begrundelsen for, at vi ikke kunne gå med.

Det ærede medlem var inde på, at spørgsmålet om bestemmelsens tidsbegrænsning var fremme i udvalget. Det er rigtigt; men hvordan var det fremme dér? Det har jeg også sagt i min tale; det var fremme på den enkle måde, at hvis der skulle være en tidsbegrænsning, var betingelsen den, at vi skulle stemme for lovforslaget. Jeg har lige for et øjeblik siden sagt, at man kan da godt forbedre et forslag og hjælpe og give gode råd, som jeg forstår den højtærede handelsminister gerne vil have; gode råd kan man da godt tage imod. Men spørgsmålet lød: vil I være med, eller vil I ikke være med? Og hvis I ikke vil være med, så kan der ikke komme nogen forbedring i forslaget. Sådan forholdt det sig, og det tror jeg både det ærede medlem hr. Per Hækkerup og det ærede medlem hr. Baunsgaard og også udvalgets formand vil bekræfte. Så kan man tale om, hvorvidt det er sagligt eller ikke sagligt, men jeg mener nu ikke, det er en saglig måde at behandle et forslag på.

Jeg forstod, at den højtærede ministers bemærkning — og hvis jeg har misforstået det, så beklager jeg det — om, at det, der lå i luften, netop tog sigte på, at tidsbegrænsningen skulle falde væk; det er altså helt klart, at det har ligget i luften, at den skulle falde væk. Men nu er det lige akkurat det modsatte af det, den højtærede minister sagde, der sker, og derfor er der vel ikke så forfærdelig meget at sige til, at vi andre, der har været med til i sin tid at slutte et forlig, reagerer. Jeg beklager, at jeg måske har misforstået ministeren, men nu er det vel helt klaret, at det var en forudsætning, at tidsbegrænsningen skulle falde væk, at det lå i luften, og nu gør man lige akkurat det modsatte.

Vi fik oplyst af ministeren, at i 21 tilfælde viser det sig, at det har drejet sig om prisforhøjelser, der er blevet underkendt. Så vidt jeg husker — nu skal man jo være forsigtig med at meddele noget fra udvalget — sagde den højtærede minister, at oplysningerne var ikke så klare,

det var sager af en særlig slags. Nu hører vi altså — og jeg synes, det tyder dog noget på, at udvalgsbehandlingen ikke har været så saglig og så indgående, som de øvrige medlemmer har sagt — at man kunne have fortsat i udvalget. Men det kunne vi ikke, for man ville absolut afgive betænkning. Jeg kunne f. eks. have fortsat med at spørge den højtærede minister — jeg forlanger ikke, at ministeren skal svare derpå — hvad de 21 forhøjelser, som er underkendt, er kommet til at betyde i prismæssig henseende, hvilke fordele forbrugerne har haft ved disse underkendelser. Det er den slags spørgsmål, som det kunne have været overordentlig interessant at få svar på.

Men jeg vil stadig hævde, at der var en sådan fart på — betænkningen skulle afgives — at man måtte betragte det som håbløst at komme med gode råd, som jeg altså er kommet med, men som man afviste med den ene bemærkning: ja, hvis I vil opnå et eller andet, så skal I stemme for lovforslaget.

Jeg tror ikke, jeg behøver at komme ind på ret meget mere. Kun vil jeg med hensyn til udvidelsen af personalet sige, at det er rigtigt, at den højtærede minister sagde, at nu kommer der en personaleudvidelse, og den skyldes egentlig ikke denne lovbestemmelse. Men i en tid som denne, da vi på alle mulige måder søger at spare administration, er det dog ret nærliggende, at folketinget undersøger, om denne udvidelse er påkrævet lige i dette øjeblik. Det gjorde man ikke, man tog det ganske simpelt til efterretning. Jeg vil for mit vedkommende sige, at jeg synes, man skal udskyde denne udvidelse, indtil vore økonomiske forhold er noget bedre; jeg tror ikke, det vil være til skade for de undersøgelser, der skal foretages i monopoltilsynet.

Baunsgaard: Jeg kan forstå, at det ærede medlem stadig mener, at forudsætningen for, at noget er sagligt, er, at det må give det resultat, at man er enig med ham. Jeg beklager stadig ikke at være enig med det ærede medlem om denne opdeling af begreberne.

Med hensyn til tidsbegrænsningen siger det ærede medlem nu, at man jo ikke gav sagen en saglig behandling, fordi man kæde-